

بررسی معیارهای طراحی مبلمان ورزشی در پارک های تفریحی - ورزشی

عاطفه عظیمی دلارستانی^۱، علی محمد صفانیا^۲، عادلۀ عظیمی دلارستانی^۳

تاریخ دریافت: ۹۳/۱۰/۱۲

تاریخ پذیرش: ۹۴/۱/۳۱

چکیده

هدف: هدف از پژوهش حاضر بررسی معیارهای طراحی مبلمان ورزشی در پارک های تفریحی - ورزشی، از دیدگاه اساتید مدیریت ورزشی سراسر کشور می باشد.

روش شناسی: پژوهش حاضر از نوع توصیفی - پیمایشی است. جامعه آماری تحقیق شامل کلیه اعضای هیات علمی دانشگاه های دولتی سراسر کشور در رشته مدیریت ورزشی با مرتبه علمی استادیار و بالاتر به تعداد ۷۵ نفر می باشد که از این میان بر اساس جدول تعیین حجم نمونه مورگان مجموعاً ۶۰ استاد به صورت تصادفی به عنوان نمونه آماری تحقیق انتخاب شدند. ابزار جمع آوری داده ها پرسشنامه محقق ساخته بوده که پس از تایید روایی، پایایی آن از طریق ضریب آلفای کرونباخ به میزان ۰/۹۷، به دست آمده و با توزیع آن در میان نمونه تحقیق به صورت آنلاین به پست الکترونیکی اساتید مربوطه، داده ها جمع آوری گردید. همچنین برای تجزیه و تحلیل داده ها از روش های آماری توصیفی مانند فراوانی، حداقل، حداکثر، میانگین و انحراف استاندارد و در آمار استنباطی از آزمون های کلموگراف اسمیرنوف و t تک نمونه ای استفاده شده است.

یافته ها: نتایج حاصل از آزمون t تک نمونه ای، در سطح معناداری ($\leq 0/05$) نشان داد که از دیدگاه اساتید مدیریت ورزشی سراسر کشور، تمامی شاخص های مرتبط با طراحی مبلمان ورزشی در پارک های تفریحی - ورزشی شامل ایمنی (۱۰/۱۳)، فرم ظاهری (۸/۸۹)، عملکرد (۸/۵۶) و ایستگاه های تندرستی (۶/۶۱) مهم و تأثیرگذار هستند.

نتیجه گیری: مبلمان ورزشی که در اماکن عمومی و به ویژه پارک های تفریحی - ورزشی نصب می شوند، نشان دهنده توجه مسئولان شهری به امر ورزش است. وسایل و تجهیزات ورزشی استاندارد و با طراحی مناسب در پارک ها و فضاهای عمومی شهر در راستای گسترش ورزش شهروندی بسیار موثر می باشند، زیرا شهروندان را به استفاده از آن ها ترغیب می کند و علاوه بر ایجاد انگیزه شروع ورزش، به دلیل سهولت در دسترسی و رایگان بودن خدمات، با استقبال عمومی نیز مواجه خواهد شد.

واژه های کلیدی: ورزش، مبلمان ورزشی، پارک های تفریحی - ورزشی.

۱. کارشناس ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آیت الله آملی

۲. استاد گروه مدیریت ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

۳. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه شمال

* نشانی الکترونیک نویسنده مسئول: atf.azimi@yahoo.com

مقدمه

امروزه ورزش با تأثیرات چند بعدی و گسترده‌اش، به عنوان یک پدیده اجتماعی پذیرفته شده و با اقبال خوبی روبرو گردیده است، به طوری که توانسته جایگاه و نقش خود را در اقتصاد، سلامت افراد، گذران اوقات فراغت سالم، آموزش و پرورش، روابط اجتماعی و غیره متجلی سازد. در همین راستا طبق تحقیقات انجام شده در کانادا، ده درصد افزایش در فعالیت جسمانی موجب پس انداز فوری ۱۵۰ میلیون دلار در سال می‌گردد و اگر تمام کانادایی‌ها به ورزش روی آورند، مبلغ ۷۷۰ میلیون دلار در سال که بابت درمان بیماری‌های قلبی صرف می‌شود را می‌توان پس‌انداز کرد. اما نگاه به ورزش در کشور ما به فعالیت‌های رقابتی جهت دستیابی به عناوین قهرمانی معنا می‌شود و این نگرش به وسیله رسانه‌های گروهی، مدیران ورزشی و سیاستمداران نیز مورد حمایت قرار می‌گیرد (عظیم زاده و گوهر رستمی، ۱۳۸۸).

امروزه وقتی در کشور به آمار بیماری‌های ناشی از فقر حرکتی می‌نگریم و یا به انحرافات اخلاقی و رفتاری جوانان برخورد می‌کنیم و یا با جرائم آشکار و اعتیاد مواجه می‌شویم، همه به این فکر می‌افتیم که ارزان‌ترین و مفیدترین وسیله برای مقابله با همه این آفت‌ها، ورزش است (مطالعات تفصیلی توسعه ورزش همگانی و تفریحی، ۱۳۸۱). در این میان جنبه مهمی که موجب افزایش بهره‌وری و گرایش بیشتر شهروندان به فعالیت‌های بدنی می‌شود، وجود امکانات و زیر ساخت‌های مناسب و توسعه یافته در سطح شهر است (قدرت نما و حیدری نژاد، ۱۳۹۰)، در حالی که این کاربری‌ها که در واقع فضاهای گذراندن اوقات فراغت شهروندان

محسوب می‌شوند، علی‌رغم توجه‌های ویژه در طرح‌های جامع شهری ایران، در عمل مورد بی‌توجهی قرار گرفته‌اند (بهزادفر، ۱۳۸۵) و این در حالی است که امروزه در کشورهای توسعه یافته، مراکز ایستگاه‌های تندرستی و فعالیت‌بدنی به عنوان رهگذری به سوی جامعه ای با توسعه پایدار بر مبنای ایجاد زندگی همراه با شور و نشاط، سلامت روانی و کاهش فشارهای ناشی از زندگی بی‌تحرک ماشینی، در بین سنین مختلف محسوب می‌شود، به طوری که تحقیقات نشان می‌دهد با مشخص کردن مکان‌های عمومی تندرستی مانند پارک‌های تفریحی- ورزشی در محل‌های مناسب و با مبلان ورزشی استاندارد و با کیفیت می‌توان شاهد ایجاد یک فرصت و استراتژی امیدوارکننده برای افزایش فعالیت بدنی و تفریحی در بین سنین و اقشار مختلف جامعه بود (تستر^۱، ۲۰۰۹).

همچنین به نقل از خانه ورزش کانادا در سال ۱۹۹۸، بیش از ۷۸ درصد مردم این کشور در فعالیت‌های ورزشی از جمله حضور در پارک‌ها، فضاهای باز و ایستگاه‌های عمومی تندرستی شرکت کرده‌اند (معقول و همکاران، ۱۳۹۰). در همین راستا آندرف^۲ (۱۹۹۴) نیز در تحقیقی اظهار داشت، درصد افراد شرکت‌کننده در فعالیت‌های منظم ورزشی از جمله فعالیت در ایستگاه‌های تندرستی در کشورهای آلمان، فرانسه و سوئیس به ترتیب برابر با ۰/۷۴، ۰/۷۵ می‌باشد. باروس^۳ و زیمانسکی^۴ (۲۰۰۰)، نیز در پژوهشی که در چند کشور توسعه یافته انجام دادند، دریافتند که در جوامع پیشرفته،

1. Tester
2. Andreff
3. Barros
4. Szymanski

خاص بدنسازی یا ورزش‌های ویژه، در مدت زمان کوتاهی اقدام به ورزش‌های عمومی نمایند و ضمن انجام امور روزمره خود، در مدت فراغت‌شان به ورزش و تفریح نیز بپردازند (پورابوطالب، ۱۳۸۵). بنابراین با توجه به نقش کلیدی فعالیت‌های بدنی در زندگی روزمره و سلامت افراد جامعه، می‌بایست فرصت و محیطی را فراهم نمود که در آن شهروندان بتوانند به ورزش و فعالیت‌بدنی بپردازند، در همین راستا شایسته است خدماتی نیز به شهروندان ارائه گردد که افراد بتوانند ساعاتی را به دور از مسائل اجتماعی و خانوادگی و با علاقه و تمایل وافر به ورزش و فعالیت‌های بدنی بپردازند (لویی^۵، ۲۰۰۸). در همین راستا دستگاه‌های اجرایی متولی خدمات عمومی (به ویژه شهرداری‌ها) از جمله سازمان‌هایی هستند که می‌توانند با احداث پارک‌های تفریحی- ورزشی برخوردار از میلمان‌های ورزشی با کیفیت و استاندارد و ایستگاه‌های تندرستی فعال در اینگونه فضاها در جهت تحقق اهداف فوق اقدام نمایند (عظیم زاده و گوهر رستمی، ۱۳۸۸)، به طوری که این رویکرد می‌تواند گام مفیدی در راه جلب نظر و ایجاد انگیزه هر چه بیشتر برای مردم در سنین مختلف جهت انجام فعالیت‌های ورزشی به شمار آید (زنگی آبادی و همکاران، ۱۳۸۸). اما سوال اساسی آن است که میلمان‌های ورزشی موجود در پارک‌ها، تا چه میزان می‌توانند سلامت شهروندان و کاربران خود را تضمین نمایند؟ نخستین دستگاه‌های بدنسازی پارکی در سال ۱۳۸۴ از کشور چین وارد ایران شده و در پارک‌های سطح کشور نصب گردیدند و در حال

روزانه مردم تا حدود زیادی از اوقات خود را به انجام حرکات ورزشی و تفریحات سالم در مکان‌های عمومی تندرستی می‌گذرانند. همینطور دانکن^۱ و مامری^۲ (۲۰۰۵)، در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که فضای تمیز و ایمن ایستگاه‌های تندرستی منجر به نوعی زیبایی شناختی از محیط زیست همراه با افزایش سطح فعالیت‌بدنی در بین مردان و زنان با سنین مختلف می‌شود. همچنین نتایج تحقیق هارت^۳ و آیفرت^۴ (۲۰۰۰) هم نشان می‌دهد، افرادی که در مکان‌های عمومی سرپوشیده تمرین کرده‌اند نسبت به افرادی که در خارج از فضاهای سرپوشیده و در مکان‌های عمومی تندرستی مانند پارک‌های تفریحی- ورزشی به فعالیت پرداخته‌اند دارای نگرش منفی بیشتری از خود بوده‌اند.

متأسفانه سهم ناچیز رویکرد شهروندان ایرانی به ورزش و فعالیت‌های بدنی همگانی و حضور در پارک‌های تفریحی- ورزشی اساساً به کاستی‌های سازمانی، کمبود امکانات، عدم وجود برنامه راهبردی، فقدان مطالعه در زمینه ورزش‌های مطلوب جامعه و عدم استقبال جامعه از ورزش‌های همگانی و ایستگاه‌های تندرستی وابسته است و این در حالی است که فضاهای باز و مکان‌های تندرستی عمومی در واقع جلوه‌گر محیطی منطقی و قابل اعتماد برای پرداختن افراد به فعالیت‌های جسمانی متناسب با سطح و توانشان می‌باشند (معقول و همکاران، ۱۳۹۰) به طوری که بسیاری از مردم برای بالا بردن توان جسمانی خود مایلند بدون مراجعه به سالن‌های

1. Duncan
2. Mummery
3. harte
4. eifert

5. Liui

حاضر نیز این دستگاه‌ها در بسیاری از پارک‌ها و اماکن عمومی کشور وجود دارند و شهروندان زیادی از آن‌ها استفاده می‌کنند. اما از نگاه کارشناسان نصب این وسایل که هزینه چشمگیری را در برداشته است، نیازمند رعایت برخی نکات است تا نقش موثرتری را در تضمین سلامتی افراد ایفا کند (محمدی مجد، ۱۳۹۱).

در همین زمینه استفاده از طراحان و متخصصان ویژه که در زمینه ارگونومی، آنتروپومتری، فیزیولوژی، حرکت‌شناسی و آسیب‌شناسی حرکات ورزشی دارای اطلاعات کافی باشند، از مواردی است که در طراحی وسایل ورزشی شهری باید با دقت فراوان مورد توجه مسئولین شهری قرار گیرد. همچنین هویت دادن به مبلمان ورزشی در بستر پارک‌ها و فضاهای سبز شهری نیز یکی از اصولی است که باید با دقت مدنظر قرار گرفته شود، تا جایی که با دیگر وسایل همجوار نصب شده در اینگونه فضاها هماهنگ و متناسب باشند. همین‌طور رعایت استاندارد مبلمان ورزشی نیز موضوع مهم دیگری است که بی توجهی به آن آثار زیانباری را به دنبال خواهد داشت، زیرا واضح است که استفاده از ضوابط و قوانین استاندارد که از پیش مدون شده است، نه تنها ضامن سلامتی و ایمنی شهروندان خواهد بود، بلکه از صرف هزینه‌های هنگفت تعمیر و نگهداری نیز جلوگیری خواهد نمود (پورابوطالب، ۱۳۸۵).

همچنین مبلمان ورزشی موجود در پارک‌ها باید متناسب با جنسیت متفاوت کاربران، تناسب جثه‌ای آن‌ها، آمادگی جسمانی پایه‌ای و ایمنی لازم طراحی شوند، در غیر این صورت نمی‌توان از آن‌ها برای ارتقای آمادگی بدنی سود برد (طبری کوچکسرای و همکاران، ۱۳۹۱). در مبحث

جانمایی بهینه مبلمان ورزشی موجود در پارک‌ها نیز برای هر کدام از عناصر، موارد خاصی مطرح می‌باشد اما در نگاهی عمومی می‌توان نکاتی چون ازدحام مردم، مقدار دفعات استفاده، عوامل جوی، رفتار و عادات استفاده کنندگان، قابلیت رویت مبلمان، ابعاد و اندازه مبلمان و محدودیت فضا، مسائل امنیتی و رعایت نکات بهداشتی را مدنظر قرار داد (پورابوطالب، ۱۳۸۵). در کنار همه موارد بیان شده نصب تابلوی نحوه کار با دستگاه از مهم‌ترین عوامل استانداردسازی به شمار می‌آید که متأسفانه یا این امر رعایت نشده یا اگر تابلویی وجود دارد به صورت مبهم در مورد عملکرد آن وسیله توضیح داده است. در همین زمینه تعامل مناسب میان مسئولین زیباسازی شهرداری‌ها و مسئولین ورزش و بهره‌گیری از نظرات کارشناسان می‌تواند از تهدید سلامت شهروندان جلوگیری نماید. یکی از راه‌هایی که می‌تواند به سلامت کاربران کمک کند استفاده از کارشناسان ورزشی در کنار این دستگاه‌ها است تا با راهنمایی و دادن اطلاعات مفید به افراد گام موثری در ترویج ورزش برداشته شود (محمدی مجد، ۱۳۹۱). با توجه به آنچه تاکنون بیان گردید در می‌یابیم که در حال حاضر در کشورهای توسعه یافته، ایستگاه‌ها، مکان‌های تندرستی و پارک‌های تفریحی-ورزشی به عنوان یک محیط اجتماعی در ترویج منافع ورزش و تفریحات سالم در جامعه نقش مهمی را بازی می‌کنند. استفاده از مبلمان ورزشی موجود در پارک‌ها از جمله موارد تاثیرگذار در توسعه ورزش همگانی می‌باشند و میزان ایمنی دستگاه‌های ورزشی، وجود اطلاعات کافی و موثر در قالب تابلوهای راهنما،

وضعیت بهداشت مطلوب ایستگاه‌ها و غیره در ترغیب جهت حضور و استفاده هر چه بیشتر از اینگونه فضاها لازم و ضروری است (معقول و همکاران، ۱۳۹۰). اما با توجه به لزوم طراحی مبلمان ورزشی استاندارد و با کیفیت در پارک‌های تفریحی- ورزشی، تحقیقات اندکی جهت بررسی وضعیت مبلمان ورزشی در اینگونه فضاها در سطح کشور و جهان صورت پذیرفته است که در ادامه به آن‌ها اشاره خواهد شد. به عنوان مثال در بخش تحقیقات داخلی زنگی آبادی و همکاران (۱۳۸۸)، در تحقیقی با عنوان "تحلیل پراکنش فضایی مبلمان ورزشی در پارک‌های شهری و تاثیر آن بر رضایت و استقبال شهروندان (مطالعه موردی: شهر اصفهان)"، به بررسی میزان استقبال عمومی و رضایت شهروندان از نحوه پراکندگی و توزیع این وسایل در سطح شهر اصفهان پرداختند. این پژوهش به بررسی دو متغیر وابسته انگیزه فعالیت‌های ورزشی در پارک و استفاده از مبلمان ورزشی و متغیرهای مستقل جنسیت، سطح سواد، وضعیت شغلی، وضعیت امنیت، وجود برنامه‌های ورزش صبحگاهی و فاصله از پارک پرداخت و به این نتیجه رسید که وضعیت تاهل و وجود برنامه‌های ورزش صبحگاهی، سن و میزان فاصله از پارک در انگیزه فعالیت‌های ورزشی افراد و استفاده از مبلمان ورزشی موثر می‌باشد. محمدی و همکاران (۱۳۹۰)، در تحقیقی با عنوان "توصیف میزان رضایتمندی و استقبال شهروندان از مبلمان ورزشی فضای باز"، به بررسی رضایتمندی شهروندان از مبلمان فضای باز پرداختند. جامعه آماری شهروندانی بودند که در ایستگاه‌های تندرستی منطقه یک تهران مشارکت داشتند. یافته‌های تحقیق نشان داد که

میانگین سنی استفاده کنندگان از مبلمان ورزشی ۱۴/۴۵ است که ۷۵٪ آنان متاهل هستند و حداقل ۳ روز در هفته را به استفاده از دستگاه‌های ورزشی فضای باز اختصاص می‌دهند. همچنین یافته‌ها نشان داد که شهروندان تا حدودی از مبلمان ورزشی راضی هستند. شهروندان اظهار داشتند که حضور متخصصین تربیت‌بدنی در کنار این دستگاه‌ها می‌تواند بسیار مفید باشد. همچنین کاربران انتظار بیشتری نسبت به ایمنی، تنوع و عملکرد دستگاه‌ها داشتند. پورابوطالب (۱۳۸۵)، در پژوهشی با عنوان "ورزش و مبلمان ورزشی"، به بررسی جایگاه مبلمان شهری و مجموعه تجهیزاتی که در فضای باز مورد استفاده قرار می‌گیرد پرداخته و بیان می‌کند که طراحان و متخصصان تجهیزات ورزشی در این گونه فضاها باید در زمینه ارگونومی و آسیب شناسی حرکات ورزشی اطلاعات کافی داشته باشند، چرا که استفاده صحیح از اینگونه دستگاه‌ها و وسایل ورزشی خاص که برای تقویت و بهبود وضعیت جسمانی و ایجاد نشاط و تحرک پیر و جوان، زن و مرد و خرد و کلان بکار گرفته می‌شود و در قسمت‌های مختلف پارک‌ها و مراکز عمومی روباز نصب می‌گردند، مانع از آسیب رسانی عضلانی و مفصلی می‌شود. همچنین جانمایی مناسب امکانات ورزشی در فضاهای روباز می‌تواند نقش بسیار مهمی در جهت ارتقای وضعیت جسمانی کلیه شهروندان داشته باشد. قدرت نما و حیدری نژاد (۱۳۹۰)، در تحقیقی با عنوان "بررسی وضعیت امکانات و تجهیزات فضاهای تفریحی- ورزشی شهر شیراز"، فضاهای تفریحی- ورزشی را از نظر رفاهی، عمرانی، ایمنی، ورزشی و امکانات ویژه معلولین مورد

مراحل بعدی اهمیت در جذب مخاطبان قرار دارد. در بخش تحقیقات خارجی نیز گاروالیو ویرا^۱ و همکاران (۲۰۱۳)، در مقاله ای تحت عنوان "تجزیه و تحلیل فضاهای عمومی مناسب جهت تشویق افراد به فعالیت بدنی در ریودوژانیرو برزیل"، به این نتیجه دست یافتند که وجود فضاهای عمومی مناسب و در دسترس سبب تشویق افراد به انجام فعالیت های بدنی خواهد شد. به ویژه آنکه این فضاها فرصت مناسبی برای اقشار کم درآمد جامعه که توانایی پرداخت هزینه های ورزش و تفریح را ندارند فراهم آورده و ضرورت وجود چنین فضاهایی به خصوص در مناطق آسیب پذیر اجتماعی بیشتر احساس می شود. رنی^۲ (۲۰۰۷)، در زمینه اوقات فراغت در پارک ها در مقاله ای با عنوان "طراحی پارک و ترویج استفاده از امکانات و فعالیت بدنی"، دریافت که پارک ها با تسهیلاتی نظیر تجهیزات بازی، زمین بسکتبال و سکوهایی برای نشستن و فضای سبز، استفاده کنندگان فعال و غیر فعال را جذب می کند و پارک ها بر اساس امکانات ورزشی و تجهیزات ورزشی مکفی مورد استفاده قرار می گیرند. رانگ^۳ و همکاران (۲۰۰۵)، در مقاله ای با عنوان "فعالیت فیزیکی و سلامت عمومی در پارک"، به این نتیجه رسیدند که ویژگی های محیطی پارک ها مانند امکانات ورزشی، ایمنی امکانات و ظاهر و زیبایی تجهیزات بر میزان فعالیت افراد تاثیر می گذارد. ویچ^۴ و همکاران (۲۰۱۲)، در مقاله ای با عنوان "ارتقای پارک و فعالیت در پارک" به بررسی تاثیر ارتقا در وضعیت پارک در شهر ویکتوریای

ارزیابی قرار داده که تجهیزات ورزشی بیشتر پارک ها (۸۹/۲ درصد) به دستگاه های تندرستی و ضعیف ترین به میز شطرنج، تنیس و زمین های چند منظوره مربوط می شد. معقول و همکاران (۱۳۹۰)، در تحقیقی با عنوان "ارزیابی وضعیت شاخص های مطلوبیت ایستگاه های تندرستی از دیدگاه شهروندان"، دریافتند که استفاده از دستگاه های ورزشی در پارک ها از جمله موارد تاثیرگذار در توسعه ورزش همگانی است. فعالیت در ایستگاه های تندرستی و محیط های باز ورزشی به مراتب اثرات مثبتی می گذارد و باعث تغییر در احساسات و توجه افراد نسبت به ایستگاه ها می شود. انگیزه شهروندان در پرداختن به فعالیت بدنی از طریق ایستگاه های تندرستی شامل کسب نشاط و شادابی، تناسب اندام، کاهش فشارهای روانی، دوستیابی و گذراندن اوقات فراغت می باشد. همچنین نتایج تحقیق نشان داد که میزان ایمنی دستگاه های ورزشی برای افراد بالای ۴۰ سال به صورت چشمگیری ضعیف می باشد که این امر خود مانعی بر سر راه استفاده از این وسایل برای افراد مسن به شمار می آید. عظیم زاده و گوهر رستمی (۱۳۹۰)، در تحقیقی با عنوان "عوامل موثر در توسعه ورزش همگانی در پارک ها از دیدگاه مربیان و با تاکید بر ایستگاه های تندرستی"، به این نتیجه رسیدند که امنیت محیط پارک و ایستگاه های تندرستی، بالاترین و گویه ایجاد فضای مسقف جهت برپایی ایستگاه در فصل سرما پایین ترین میزان اهمیت را جهت جذب مخاطبان به خود اختصاص داده اند. همچنین شاخص توجه به رضایت مربیان مهمترین عامل و ارائه گزارش از ایستگاه ها توسط مربیان به مسئولان و ایجاد ایستگاه های خانوادگی و رضایت اجتماعی در

1. Carvalhovieira
2. Renee
3. Rung
4. Veitch

استرالیا بر روی افزایش فعالیت های فیزیکی و فراغتی کاربران پرداخته و یافته های پژوهش حاکی از آن بود که بهبود ویژگی های پارک و وجود امکانات ورزشی متناسب موجب ارتقای استفاده از آن و افزایش فعالیت های فیزیکی در کنار فعالیت های فراغتی می گردد. پرتی^۱ و همکاران (۲۰۰۳)، تاثیر سودمند فعالیت بدنی در ایستگاه های سلامت و تندرستی را در محیط های باز در مقایسه با محیط های سرپوشیده به لحاظ آمادگی روانی و تولید هورمون های شادکامی به عموم جامعه پیشنهاد کرده اند، بنابراین اگر تمرین در محیط های باز و پارک های تفریحی- ورزشی به شکل صحیح و علمی انجام شود، دلیل محکمی برای تشویق افراد به فعالیت بدنی منظم می باشد. بنابراین با توجه به موارد ذکر شده محقق در پژوهش حاضر درصدد آن است تا با استفاده از ابزار پرسشنامه از نظرات و دیدگاه های اساتید مدیریت ورزشی سراسر کشور در زمینه معیارهای طراحی مبلمان ورزشی در پارک های تفریحی-ورزشی اطلاع حاصل نماید و با تاکید بر اطلاعات جمع آوری شده، اقدام به شناسایی معیارها و شاخص های مورد نظر در زمینه طراحی مبلمان ورزشی پارک های تفریحی-ورزشی نماید.

روش شناسی پژوهش

پژوهش حاضر، با توجه به ماهیت و اهداف تحقیق از نوع تحقیقات کاربردی بوده که به لحاظ ویژگی در نحوه جمع آوری اطلاعات، از نوع توصیفی- پیمایشی است که به صورت نظرخواهی و به شکل میدانی انجام گرفته است.

در این تحقیق در دو بخش به جمع آوری اطلاعات اقدام شده است. در مرحله اول در زمینه جمع آوری اطلاعات تئوریک و پیشینه تحقیق از منابع کتابخانه ای، اینترنت، مقالات و پایان نامه های مرتبط با موضوع و در مرحله بعد از پرسشنامه محقق ساخته، جهت جمع آوری داده ها استفاده شده است. پرسشنامه مورد استفاده در این تحقیق حاوی ۲۹ سوال و ۴ شاخص شامل: ایمنی مبلمان ورزشی، فرم ظاهری مبلمان ورزشی، عملکرد مبلمان ورزشی و ایستگاه تندرستی بوده که جهت طراحی آن ابتدا بر اساس مطالعات مبانی نظری و مقالات متعدد علمی و جمع بندی و نتیجه گیری آن ها، فهرستی از مهم ترین شاخص های مرتبط با موضوع طراحی مبلمان ورزشی که به لحاظ مستندات علمی معتبر بودند، شناسایی و لیست شده و سپس برای تعیین میزان اهمیت هر یک از شاخص ها، سوالاتی با طیف پنج ارزشی لیکرت طراحی گردید که پس از بازبینی و تایید روایی آن توسط ۸ استاد مجرب در زمینه مدیریت ورزشی و تعیین پایایی آن از طریق ضریب آلفای کرونباخ به میزان ۰/۹۷، پرسشنامه مورد استفاده قرار گرفت. جامعه آماری تحقیق شامل کلیه اعضای هیات علمی دانشگاه های دولتی سراسر کشور در رشته مدیریت ورزشی با مرتبه علمی استادیار و بالاتر به تعداد ۷۵ نفر می باشد که از این میان بر اساس جدول تعیین حجم نمونه مورگان و همکاران مجموعاً ۶۰ استاد به صورت تصادفی به عنوان نمونه آماری تحقیق انتخاب شدند. لازم به ذکر است پرسشنامه مذکور از طریق نرم افزار lime survey، به صورت آنلاین به پست الکترونیکی اساتید مربوطه ارسال و داده ها جمع آوری گردید.

1. Pretty

بودن داده ها از آزمون های t تک نمونه ای استفاده گردیده است.

یافته های پژوهش

نتایج توصیفی تحقیق حاضر نشان داد که از میان مجموع پاسخ دهندگان، به لحاظ جنسیت ۱۵ نفر زن و ۴۵ نفر مرد و به لحاظ مرتبه علمی ۵۰ نفر استادیار و ۱۰ نفر دانشیار پاسخگوی سوالات پرسشنامه این تحقیق بودند که اطلاعات مربوط به جامعه و نمونه آماری تحقیق به ترتیب در جداول شماره های (۱) و (۲) نشان داده شده است.

برای سازمان دهی و تحلیل داده های جمع آوری شده از نرم افزار SPSS استفاده گردید. به منظور تجزیه و تحلیل اطلاعات از دو دسته روش های آمار توصیفی و استنباطی بهره گرفته شد. از آمار توصیفی نظیر (فراوانی، حداقل، حداکثر، میانگین و انحراف استاندارد) جهت توصیف متغیرها، گویه ها و شاخص ها استفاده شد و در سطح آمار استنباطی از تکنیک آماری KS برای تعیین وضعیت طبیعی بودن داده ها استفاده گردید و جهت شناسایی معیارهای تاثیرگذار در امر طراحی میلمان ورزشی در پارک های تفریحی-ورزشی با توجه به سطح معنی داری آزمون کالموگراف اسمیرنوف و نرمال

جدول ۱. اطلاعات مربوط به جامعه آماری پژوهش

نام رشته	تعداد اعضای هیئت علمی زن	تعداد اعضای هیئت علمی مرد	تعداد استادیار	تعداد دانشیار	تعداد استاد	تعداد کل اعضای هیئت علمی
مدیریت ورزشی	۲۰	۵۵	۵۲	۲۱	۲	۷۵

جدول ۲. اطلاعات مربوط به وضعیت مرتبه علمی و جنسیت پاسخ دهندگان

نام رشته	تعداد استادیار	تعداد دانشیار	تعداد استاد
مدیریت ورزشی	۵۰	۱۰	۰
تعداد اساتید زن	۱۵	۴۵	۶۰
تعداد اساتید مرد			

جدول ۳. توصیف عوامل مربوط به طراحی مبلمان ورزشی در شاخص ایمنی

ردیف	مؤلفه	میانگین	انحراف استاندارد
۱	توجه به وجود ایمنی در مبلمان ورزشی موجود در پارک با توجه به شرایط سنی استفاده کنندگان	۴/۴۵	۱/۰۳
۲	توجه به نصب تابلوهای راهنمای نحوه کار با دستگاه ها و مبلمان ورزشی موجود در پارک	۴/۴۳	۰/۹۸
۳	توجه به جانمایی صحیح و استقرار مناسب مبلمان ورزشی در پارک، جهت استفاده راحت تر و بهتر شهروندان	۴/۳۶	۰/۹۷
۴	توجه به ارگونومی (دانش تطبیق نیازهای جسمی انسان با عملکردهای محصول) و آنتروپومتری (علم شناخت ابعاد و اندازه بدن انسان) در جهت ایجاد تعادل بین انسان و مبلمان ورزشی موجود در پارک، در راستای برخورداری از بیشترین بازدهی و بالاترین ضریب ایمنی و سلامتی	۴/۲۱	۱/۰۷
۵	استفاده از ضربه گیرها و یا کفپوش های نرم، در محل نصب مبلمان ورزشی جهت بالا بردن ضریب ایمنی	۴/۱۵	۱/۰۷
۶	توجه به نوع و کیفیت مصالح تشکیل دهنده عناصر سازنده مبلمان ورزشی موجود در پارک	۴/۱۱	۱/۰۹
۷	توجه به عدم نصب مبلمان ورزشی در زمین های سفت و محکم موجود در پارک	۳/۵۸	۱/۰۹
۸	وجود کادر پزشکی و یا حداقل یک پزشک در نزدیکی محل استقرار مبلمان ورزشی، جهت کمک رسانی در مواقع ضروری و یا بروز حادثه احتمالی	۳/۵۳	۱/۳۰

همان طور که در جدول شماره (۳) مشاهده می شود، بررسی گویه های مرتبط با شاخص ایمنی مبلمان ورزشی با توجه به میانگین های بدست آمده نشان داد که، عامل توجه به وجود ایمنی در مبلمان ورزشی موجود در پارک با توجه به شرایط سنی استفاده کنندگان، بیشترین میانگین (۴/۴۵) و عامل وجود کادر پزشکی و یا حداقل یک پزشک در نزدیکی محل استقرار مبلمان ورزشی، جهت کمک رسانی در مواقع ضروری و یا بروز حادثه احتمالی، کمترین میانگین (۳/۵۳) را در بین گویه های شاخص مذکور دارا بودند.

جدول ۴. توصیف عوامل مربوط به طراحی مبلمان ورزشی در شاخص فرم ظاهری

ردیف	مؤلفه	میانگین	انحراف استاندارد
۱	توجه به نگهداری، تعمیر و تعویض دستگاه های بدنسازی موجود در پارک و نصب دستگاه های به روز و جدیدتر	۴/۲۱	۰/۹۴
۲	بکارگیری رنگ ها و فرم های متنوع در مبلمان ورزشی مستقر در پارک، به منظور ایجاد لذت بصری و جذب هر چه بیشتر مخاطبین	۳/۹۸	۰/۸۳
۳	توجه به امکان احداث سقف های کاذب بر روی مبلمان ورزشی جهت پیشگیری از آسیب	۳/۹۰	۱/۲۳

۴	توجه به امکان رویت آسان میلمان ورزشی موجود در پارک	۳/۸۰	۰/۹۱
۵	توجه به ایجاد سازگاری و هماهنگی بصری بین اجزا میلمان ورزشی با سایر المان های موجود در پارک، جهت تشدید و تکمیل زیبایی فضای پارک و جلوگیری از آشتگی بصری شدید در سیمای پارک	۳/۷۸	۰/۹۹
۶	ادغام میلمان های ورزشی که به لحاظ عملکرد با یکدیگر همخوانی دارند به جهت صرفه جویی در فضا، پرهیز از ازدحام بصری در محیط و ایجاد یکپارچگی در فرم	۳/۷۶	۰/۹۰

همان طور که در جدول شماره (۴) مشاهده می شود، بررسی گویه های مرتبط با شاخص فرم ظاهری میلمان ورزشی با توجه به میانگین های بدست آمده نشان داد که، عامل توجه به نگهداری، تعمیر و تعویض دستگاه های بدنسازی موجود در پارک و نصب دستگاه های به روز و جدیدتر، بیشترین میانگین (۴/۲۱) و عامل ادغام میلمان های ورزشی که به لحاظ عملکرد با یکدیگر همخوانی دارند به جهت صرفه جویی در فضا، پرهیز از ازدحام بصری در محیط و ایجاد یکپارچگی در فرم، کمترین میانگین (۳/۷۶) را در بین گویه های شاخص مذکور دارا بودند.

جدول ۵. توصیف عوامل مربوط به طراحی میلمان ورزشی در شاخص عملکرد

ردیف	مؤلفه	میانگین	انحراف استاندارد
۱	توجه به نیازهای استفاده کنندگان در به کار گیری انواع مختلف میلمان ورزشی موجود در پارک	۴/۲۶	۰/۸۶
۲	توجه به وجود تعداد کافی از تجهیزات و میلمان ورزشی متناسب با میزان مراجعات به پارک	۴/۰۸	۰/۸۸
۳	توجه به وجود تنوع در میلمان ورزشی موجود در پارک با احتساب شرایط متفاوت جنسی، سنی و جثه متفاوت در افراد	۳/۹۸	۱/۰۴
۴	توجه به وجود تنوع در میلمان ورزشی در زمینه های اساسی آمادگی جسمانی	۳/۹۵	۰/۸۵
۵	استفاده از افراد متخصص در زمینه آسیب شناسی در کنار میلمان ورزشی مستقر در پارک، جهت جلوگیری از صدمات و آسیب ها	۳/۷۳	۱/۳۲
۶	توجه به عدم تقلید کورکورانه و کپی برداری از میلمان ورزشی خارجی که از نظر آنترپرومتری و ارگونومی متناسب با ابعاد و اندازه و حتی فرهنگ و رفتار شهروندان ایرانی نمی باشد.	۳/۶۱	۱/۱۵

همان طور که در جدول شماره (۵) مشاهده می شود، بررسی گویه های مرتبط با شاخص عملکرد میلمان ورزشی با توجه به میانگین های بدست آمده نشان داد که، عامل توجه به

متناسب با ابعاد و اندازه و حتی فرهنگ و رفتار شهروندان ایرانی نمی باشد، کمترین میانگین (۳/۶۱) را در بین گویه های شاخص مذکور به خود اختصاص داده اند.

نیازهای استفاده کنندگان در به کار گیری انواع مختلف مبلمان ورزشی موجود در پارک، بیشترین میانگین (۴/۲۶) و عامل توجه به عدم تقلید کورکورانه و کپی برداری از مبلمان ورزشی خارجی که از نظر آنتروپومتری و ارگونومی

جدول ۶. توصیف عوامل مربوط به طراحی مبلمان ورزشی در شاخص ایستگاه تندرستی

ردیف	مؤلفه	میانگین	انحراف استاندارد
۱	توجه به وجود امنیت محیطی کامل در ایستگاه های تندرستی موجود در پارک	۴/۲۳	۱/۰۳
۲	توجه به سازماندهی مناسب ایستگاه های تندرستی در سطح پارک	۴/۰۳	۰/۹۳
۳	به کارگیری مربیان ورزشی متخصص و مجرب در ایستگاه های تندرستی موجود در پارک	۳/۹۸	۱/۴۶
۴	توجه به راه اندازی ورزش های صبحگاهی و عصرگاهی در غالب ایستگاه های تندرستی در سطح پارک	۳/۹۸	۱/۲۲
۵	توجه به جداسازی برنامه های تمرینی کودکان و میانسالان از یکدیگر در ایستگاه های تندرستی موجود در پارک	۳/۹۵	۱/۳۷
۶	توجه به برپایی ایستگاه های تندرستی خانوادگی به منظور جلب رضایت اجتماعی	۳/۹۰	۱/۱۴
۷	توجه به ایجاد جذابیت در محیط ایستگاه های تندرستی موجود در پارک	۳/۸۱	۱/۱۷
۸	توجه به امکان ایجاد فضایی مسقف جهت برپایی ایستگاه های تندرستی در فصل سرما	۳/۷۸	۱/۲۷
۹	استفاده از موسیقی های ورزشی به منظور جذب بیشتر مخاطبان به سمت ایستگاه های تندرستی	۳/۶۰	۱/۳۹

میانگین (۴/۲۳) و عامل استفاده از موسیقی های ورزشی به منظور جذب بیشتر مخاطبان به سمت ایستگاه های تندرستی، کمترین میانگین (۳/۶۰) را در بین گویه های شاخص مذکور به خود اختصاص داده اند.

همان طور که در جدول شماره (۶) مشاهده می شود، بررسی گویه های مرتبط با شاخص ایستگاه تندرستی در پارک های تفریحی- ورزشی با توجه به میانگین های بدست آمده نشان داد که، عامل توجه به وجود امنیت محیطی کامل در ایستگاه های تندرستی موجود در پارک، بیشترین

جدول ۷. توصیف معیارهای مربوط به طراحی مبلمان ورزشی در پارک های تفریحی- ورزشی

ردیف	شاخص ها	میانگین	انحراف استاندارد	حداقل	حداکثر
۱	ایمنی مبلمان ورزشی	۴/۱۰	۰/۸۴	۱/۵۰	۵/۰۰
۳	فرم ظاهری مبلمان ورزشی	۳/۹۰	۰/۷۹	۲/۱۷	۵/۰۰
۲	عملکرد مبلمان ورزشی	۳/۹۳	۰/۸۴	۱/۶۷	۵/۰۰
۴	ایستگاه تندرستی	۳/۹۲	۱/۰۷	۱/۴۴	۵/۰۰

همان‌طور که در جدول شماره (۷) ملاحظه می‌گردد در بین شاخص‌های مربوط به طراحی مبلمان ورزشی در پارک‌های تفریحی-ورزشی، شاخص ایمنی مبلمان ورزشی، بیشترین میانگین (۴/۱۰) را دارا است و بعد از آن شاخص‌های عملکرد مبلمان ورزشی با

میانگین (۳/۹۳)، ایستگاه تندرستی با میانگین (۳/۹۲) و فرم ظاهری مبلمان ورزشی با میانگین (۳/۹۰) به ترتیب بیشترین و کم‌ترین میانگین‌ها را در بین شاخص‌های مذکور به خود اختصاص داده‌اند.

جدول ۸. آزمون کولموگروف - اسمیرنوف

ردیف	شاخص‌ها	آزمون کولموگروف - اسمیرنوف	
		z	sig
۱	ایمنی مبلمان ورزشی	۱/۹۳	۰/۰۷
۲	فرم ظاهری مبلمان ورزشی	۱/۰۰	۰/۲۶
۳	عملکرد مبلمان ورزشی	۱/۵۵	۰/۰۸
۴	ایستگاه تندرستی	۱/۸۴	۰/۱۱

در بخش آمار استنباطی جهت تعیین روش آماری صحیح ابتدا چگونگی توزیع داده‌ها مورد بررسی قرار داده شد. بدین منظور برای بررسی طبیعی بودن توزیع متغیرها از آزمون کولموگروف- اسمیرنوف استفاده گردید، که

نتایج آن طبق اطلاعات جدول شماره (۸)، نشان دهنده نرمال بودن توزیع تمامی متغیرها در سطح معنی داری ($P \leq 0.05$) می‌باشد. لذا از آزمون‌های پارامتری جهت بررسی فرضیات مربوط به این متغیرها استفاده شد.

جدول ۹. نتایج آزمون t تک نمونه‌ای در بررسی میزان اهمیت متغیرهای مرتبط به طراحی مبلمان ورزشی

متغیرها	میانگین واقعی	میانگین مورد آزمون	مقدار t	درجه آزادی	سطح معنی داری
مبلمان ورزشی	۳/۹۶	۳	۸/۷۰	۵۹	۰/۰۰۰۱
ایمنی مبلمان ورزشی	۴/۱۰	۳	۱۰/۱۳	۵۹	۰/۰۰۰۱
فرم ظاهری مبلمان ورزشی	۳/۹۰	۳	۸/۸۹	۵۹	۰/۰۰۰۱
عملکرد مبلمان ورزشی	۳/۹۳	۳	۸/۵۶	۵۹	۰/۰۰۰۱
ایستگاه تندرستی	۳/۹۲	۳	۶/۶۱	۵۹	۰/۰۰۰۱

جهت بررسی این فرضیه که هر یک از شاخص های مورد بررسی در تحقیق حاضر که شامل (ایمنی مبلمان ورزشی، فرم ظاهری مبلمان ورزشی، عملکرد مبلمان ورزشی و ایستگاه تندرستی) می باشند تا چه میزان در طراحی مبلمان ورزشی در پارک های تفریحی- ورزشی تاثیرگذار و مهم هستند، از آزمون t تک نمونه ای استفاده شده است و همانطور که در جدول شماره (۹) نیز ملاحظه می شود، با توجه به مقدارهای t بدست آمده برای هر یک از شاخص ها و سطح معناداری (≤ 0.05)، مشخص گردید که تمامی شاخص های مورد بررسی در تحقیق حاضر، در زمینه طراحی مبلمان ورزشی در پارک های تفریحی- ورزشی از دیدگاه اساتید مدیریت ورزشی سراسر کشور تاثیر گذار و مهم شناخته شده اند.

بحث و نتیجه گیری

طراحی، ساخت و نصب مبلمان ورزشی یا مجموعه تجهیزات ورزشی که در فضاهای باز و به ویژه در پارک های تفریحی- ورزشی مورد استفاده قرار می گیرند، می توانند جایگاه خاصی در زیبایی شهری، بالا بردن سطح کیفی محدوده مورد استفاده، ارتقای توان جسمانی و عضلانی و نیز ایجاد نشاط و سرور در بین شهروندان داشته باشند. در همین راستا به منظور ارائه مجموعه ای از شاخص ها و معیارهای مهم در زمینه طراحی مبلمان ورزشی در پارک های تفریحی- ورزشی، به جمع آوری دیدگاه ها و نظرات اعضای هیئت علمی دانشگاه های دولتی سراسر کشور در رشته مدیریت ورزشی - که مرتبط ترین رشته تحصیلی در ارتباط با موضوع طراحی مبلمان ورزشی می باشد- پرداخته شده است. در

نهایت نتایج حاصل از آزمون t تک نمونه ای، در سطح معناداری ($p < 0.05$) نشان داد که از دیدگاه اساتید مدیریت ورزشی، شاخص ایمنی مبلمان ورزشی ($t = 10.13$)، به عنوان یکی از معیارهای مهم در طراحی مبلمان ورزشی پارک های تفریحی- ورزشی باید مورد توجه قرار گیرد. این شاخص در بر گیرنده معیارهایی همچون (وجود ایمنی در مبلمان ورزشی با توجه به شرایط سنی استفاده کنندگان، نصب تابلوهای راهنمای نحوه کار با مبلمان ورزشی، توجه به جانمایی صحیح و استقرار مناسب مبلمان ورزشی جهت استفاده راحت تر و بهتر شهروندان، توجه به ارگونومی و آنتروپومتری در جهت ایجاد تعادل بین انسان و مبلمان ورزشی، استفاده از ضربه گیرها و یا کفپوش های نرم در محل نصب مبلمان ورزشی جهت بالا بردن ضریب ایمنی، توجه به نوع و کیفیت مصالح تشکیل دهنده عناصر سازنده مبلمان ورزشی، عدم نصب مبلمان ورزشی در زمین های سفت و محکم و وجود کادر پزشکی و یا حداقل یک پزشک در نزدیکی محل استقرار مبلمان ورزشی) می باشد. نتایج این بخش از تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات (محمدی و همکاران، ۱۳۹۰)، (پورابوطالب، ۱۳۸۵) و (رانگ و همکاران، ۲۰۰۵) به طور کامل هم خوانی دارد. ورزش تضمین سلامت، شعاری آشنا برای مردم است و در راستای این شعار هر روز به تعداد افرادی که ورزش می کنند افزوده می شود. اما هزینه بالای ورزش در باشگاه ها سبب گردیده تا تعداد زیادی از شهروندان با هدف تضمین سلامت جسمانی خود و با صرف هزینه کمتر به مبلمان ورزشی موجود در پارک ها روی آورند. این در حالی است که عدم وجود ایمنی مناسب در دستگاه های ورزشی موجود در پارک ها، مانعی

بر سر راه استفاده از این وسایل به شمار می آیند. در همین راستا و از نگاه کارشناسان، نصب مبلمان ورزشی در پارک‌ها که هزینه چشمگیری نیز در بر دارد، نیازمند رعایت برخی نکات ایمنی است تا نقش موثرتری را در تضمین سلامتی افراد ایفا کنند. به عنوان مثال توجه به شرایط سنی استفاده کنندگان و نصب تابلوهای راهنمای نحوه کار با دستگاه از مهم ترین عوامل استانداردسازی است که در همین زمینه اگر اداره های زیباسازی شهرداری ها در هنگام نصب این دستگاه ها با اداره های ورزش هماهنگی داشته باشند، می توانند با بهره گیری از نظرات کارشناسان از تهدید سلامت شهروندان جلوگیری نمایند. بنابراین نکته مهم در مورد استفاده از مبلمان ورزشی موجود در پارک ها، مدیریت بر آن ها است، زیرا با توجه به اینکه جثه، جنسیت و شرایط سنی افرادی که از اینگونه تجهیزات استفاده می کنند متفاوت است، باید نوع ورزش مدیریت شود، چرا که ممکن است کاربران مبلمان ورزشی موجود در پارک ها که بیشتر میانسال هم هستند، نیروی اضافی و در راستای غلط بر اعضای بدن وارد کنند و بدن خود را دچار عوارضی از جمله التهاب مفصلی و عضلانی نمایند. بنابراین نصب مبلمان ورزشی در پارک ضروری و مناسب است اما به شرط آنکه کاربران روش استفاده از آن ها را بدانند که این امر از طریق رعایت ایمنی در طراحی، ساخت و نصب اینگونه وسایل و تجهیزات در پارک ها قابل حصول می باشد. از سوی دیگر جانمایی و استقرار مبلمان ورزشی نیز باید با دقت انجام شود، زیرا تعیین مکان های مناسب به منظور نصب و استقرار تجهیزات ورزشی سبب می گردد تا اینگونه وسایل و

امکانات بهتر مورد استفاده قرار گیرند. در همین راستا و به منظور جانمایی بهینه مبلمان ورزشی در پارک های تفریحی- ورزشی موارد خاصی مطرح می باشد که در نگاهی کلی می توان به نرخ تردد و ازدحام مردم، مقدار دفعات استفاده، عوامل جوی، رفتار و عادات استفاده کنندگان، قابلیت رویت آسان، ابعاد و اندازه تجهیزات ورزشی و محدودیت فضا و به ویژه مسائل ایمنی اشاره کرد، زیرا بسیاری از مواقع دیده شده است که تجهیزات ورزشی موجود در پارک ها، در مکان هایی سفت و محکم قرار داده شده اند که این امر بسیار خطرناک می باشد، زیرا برخی افراد پس از استفاده از یک وسیله ورزشی دچار سرگیجه می شوند و امکان زمین خوردنشان وجود دارد، بنابراین به منظور استانداردسازی لازم است که حتما از ضربه گیر، کفپوش های نرم و یا حتی زمین های خاکی استفاده شود و همچنین می توان از وجود کادر پزشکی و یا حداقل یک پزشک در نزدیکی محل استقرار مبلمان ورزشی، جهت کمک رسانی در مواقع ضروری و یا بروز حادثه احتمالی نیز استفاده کرد. به علاوه آنکه انتظار می رود تا مبلمان ورزشی در طول عمر مفیدشان عملکرد قابل قبولی داشته باشند، که این امر از طریق انتخاب بهینه مواد و مصالح تشکیل دهنده عناصر مبلمان ورزشی قابل دستیابی می باشد به طوری که امروزه طراحان با طیف وسیعی از مواد طبیعی و مصنوعی مواجه اند که بنابر معیارهای متفاوتی می توانند آن ها را به کار گیرند. همچنین نتایج حاصل از آزمون t تک نمونه ای، در سطح معناداری (≤ 0.05) نشان داد که از دیدگاه اساتید مدیریت ورزشی، شاخص فرم ظاهری مبلمان ورزشی ($t=8/89$)،

به عنوان یکی از معیارهای مهم در طراحی مبلمان ورزشی پارک های تفریحی- ورزشی باید مورد توجه قرار گیرد. این شاخص در برگیرنده معیارهایی همچون (توجه به نگهداری، تعمیر و تعویض دستگاه های بدنسازی موجود در پارک و نصب دستگاه های به روز و جدیدتر، بکارگیری رنگ ها و فرم های متنوع در مبلمان ورزشی به منظور ایجاد لذت بصری و جذب هر چه بیشتر مخاطبین، توجه به امکان احداث سقف های کاذب بر روی مبلمان ورزشی جهت پیشگیری از آسیب رسیدن به وسایل و تجهیزات بر اثر شرایط محیطی، توجه به امکان رویت آسان مبلمان ورزشی، توجه به ایجاد سازگاری و هماهنگی بصری بین اجزای مبلمان ورزشی با سایر المان های موجود در پارک، ادغام مبلمان های ورزشی که به لحاظ عملکرد با یکدیگر همخوانی دارند) می باشد. نتایج این بخش از تحقیق حاضر با نتایج تحقیق (رانگ و همکاران، ۲۰۰۵) بطور کامل هم خوانی داشته و منطبق با یکدیگر می باشد. امروزه موضوع مبلمان ورزشی در پارک ها، که از مصادیق بارز خدمت رسانی در زمینه ارتقای سلامت جسمانی شهروندان و زیبایی بصری فضاهای باز و عمومی شهری به شمار می آید، تبدیل به دانش مهمی در امر مناسب سازی اینگونه فضاها شده است. در این رابطه، مدیریت شهری (شهرداری)، که به عنوان مهمترین مرجع خدمات رسانی برای شهروندان شناخته شده است، می بایست در انتخاب و نصب تجهیزات ورزشی شهری (مبلمان ورزشی)، به نیازها و علایق افراد در کنار پیشرفت های روزافزون تکنولوژی و دانش زیبایی شناختی، به منظور پاسخگویی به نیازهای مختلف شهروندان توجه ویژه ای داشته

باشند و این در حالی است که مبلمان ورزشی موجود در پارک ها باید دارای دو ویژگی اساسی کاربردی بودن و زیبایی باشند، زیرا تجهیزات ورزشی شهری با داشتن این دو ویژگی اساسی است که می توانند نیازهای عملکردی و بصری شهروندان را به صورتی در خور توجه برآورده سازند. البته این امر مستلزم در نظر گرفتن مقولات متعددی در طراحی اجزای مبلمان ورزشی است که نه تنها بکارگیری رنگ ها (وجود رنگ های جذاب و نشاط آور در تجهیزات ورزشی موجود در پارک، باعث جذب مخاطبان جهت انجام فعالیت های ورزشی می شود) و فرم های متنوع (فرم مبلمان ورزشی باید به گونه ای باشد که علاوه بر هماهنگی با نیاز کاربران و انطباق با بدن انسان و نوع کاربردی که دارند، از لحاظ ظاهری نیز زیبا بوده و به ارتقای کیفیات بصری محیط پارک کمک نمایند) و ایجاد سازگاری و هماهنگی بصری با سایر المان های موجود در پارک را شامل می شود، بلکه بایستی از نظر عملکردی و در زمینه ادغام مبلمان های ورزشی که به لحاظ کارکردی با یکدیگر همخوانی دارند و همچنین نگهداری، تعمیر و تعویض دستگاه های بدنسازی موجود در پارک و نصب دستگاه های به روز و جدیدتر نیز مورد توجه قرار گیرند تا بتوانند پاسخگوی نیاز شهروندان باشند. بنابراین در طراحی مبلمان ورزشی باید سعی گردد یک محصول زیبا و کارکردی ارائه شود به طوری که اینگونه تجهیزات هم به آسانی قابل رویت باشند و هم مشکلی در حین استفاده از آن ایجاد نشود و در نهایت به رفع نیازهای اولیه کاربران کمک نمایند.

همینطور نتایج حاصل از آزمون t تک نمونه ای، در سطح معناداری ($\leq 0/05$) نشان داد که از دیدگاه اساتید مدیریت ورزشی، شاخص عملکرد مبلمان ورزشی ($t=8/56$)، به عنوان یکی از معیارهای مهم در طراحی مبلمان ورزشی پارک های تفریحی- ورزشی باید مورد توجه قرار گیرد. این شاخص در برگیرنده معیارهایی همچون (توجه به نیازهای استفاده کنندگان در بکارگیری انواع مختلف مبلمان ورزشی، وجود تعداد کافی مبلمان ورزشی متناسب با میزان مراجعات به پارک، وجود تنوع در مبلمان ورزشی با احتساب شرایط متفاوت جنسی، سنی و جثه متفاوت در افراد، وجود تنوع در مبلمان ورزشی در زمینه های اساسی آمادگی جسمانی، استفاده از افراد متخصص در زمینه آسیب شناسی در کنار مبلمان ورزشی جهت جلوگیری از صدمات و آسیب ها و عدم تقلید کورکورانه و کپی برداری از مبلمان ورزشی خارجی که از نظر آنتروپومتری و ارگونومی متناسب با ابعاد و اندازه و حتی فرهنگ و رفتار شهروندان ایرانی نمی باشد). نتایج این بخش از تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات (محمدی و همکاران، ۱۳۹۰)، (زنگی آبادی و همکاران، ۱۳۸۸)، (پورابوطالب، ۱۳۸۵)، (ویج و همکاران، ۲۰۱۲) و (رنی، ۲۰۰۷) بطور کامل هم خوانی داشته و منطبق با یکدیگر می باشد. با توجه به آنکه مبلمان ورزشی معمولا در پارک های تفریحی- ورزشی قرار دارند، بنابراین استفاده کنندگان آن را کلیه افراد جامعه تشکیل می دهند. زن و مرد، پیر و جوان همگی بنابر نیازشان انتظارات جسمی متفاوتی از اینگونه تجهیزات دارند، بنابراین لازم است تا از طریق انجام تحقیقات متعدد، به شناسایی کلیه نیازها و خواسته های شهروندان در راستای افزایش

راحتی هر چه بیشتر استفاده کنندگان اقدام شود. زیرا میزان رضایتمندی شهروندان از عملکرد مبلمان ورزشی در فضاهای باز و به ویژه پارک های تفریحی- ورزشی که نیازهای افراد را به خوبی برآورده سازد، می تواند مقدمات حضور پر رنگ آن ها را در اینگونه فضاها مهیا نموده و به تبع آن، زمینه ارتقای شاخص های سلامت را در جامعه افزایش دهد. همچنین لازم به ذکر است طراحی مبلمان ورزشی به دلیل ارتباط مستقیم با بدن انسان، نیازمند شناخت اصولی است که بهترین شرایط را جهت استفاده افراد از تجهیزات ورزشی فراهم آورد. در همین راستا از علوم ارگونومی (دانش تطبیق نیازهای جسمی انسان با عملکردهای تجهیزات) و آنتروپومتری (علم شناخت ابعاد و اندازه بدن انسان) در جهت ایجاد تعادل بین بدن انسان و تجهیزات ورزشی به گونه ای که بیشترین بازدهی و نیز بالاترین ضریب ایمنی و سلامتی کسب گردد، استفاده می شود. بنابراین مبلمان های ورزشی در اماکن عمومی مانند پارک های تفریحی- ورزشی می بایست به گونه ای طراحی و ساخته شوند که با توانایی فیزیولوژیکی و آناتومیکی کلیه استفاده کنندگان (با جنسیت و سن متفاوت) مطابقت داشته باشد. همچنین حضور متخصصین تربیت بدنی (آسیب شناسی) در کنار تجهیزات ورزشی موجود در پارک می تواند بسیار مفید باشد، چرا که حضور این متخصصین مردم را در مورد طرز صحیح استفاده از وسایل راهنمایی کرده و با دادن مشاوره در رابطه با انتخاب نوع وسیله متناسب با وضعیت بدن فرد علاقمند به ورزش جلوی آسیب های احتمالی را خواهد گرفت.

همچنین نتایج حاصل از آزمون t تک نمونه ای، در سطح معناداری ($\leq 0/05$) نشان داد که از دیدگاه اساتید مدیریت ورزشی، شاخص ایستگاه تندرستی ($t=6/61$)، به عنوان یکی از معیارهای مهم در طراحی مبلمان ورزشی پارک های تفریحی- ورزشی باید مورد توجه قرار گیرد. این شاخص در برگزیده معیارهایی همچون (وجود امنیت محیطی کامل در ایستگاه های تندرستی، سازماندهی مناسب ایستگاه های تندرستی، به کارگیری مربیان ورزشی متخصص و مجرب در ایستگاه های تندرستی، راه اندازی ورزش های صبحگاهی و عصرگاهی در غالب ایستگاه های تندرستی، جداسازی برنامه های تمرینی کودکان و میانسالان از یکدیگر در ایستگاه های تندرستی، برپایی ایستگاه های تندرستی خانوادگی به منظور جلب رضایت اجتماعی، ایجاد جذابیت در محیط ایستگاه های تندرستی، امکان ایجاد فضایی مسقف جهت برپایی ایستگاه های تندرستی در فصل سرما و استفاده از موسیقی های ورزشی به منظور جذب بیشتر مخاطبان به سمت ایستگاه های تندرستی) نتایج این بخش از تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات (معقول و همکاران، ۱۳۹۰)، (گوهررستمی و همکاران، ۱۳۸۹) و (عظیم زاده و همکاران، ۱۳۸۸)، (گریفین و پرتی و سلنز، ۲۰۰۵) بطور کامل هم خوانی داشته و منطبق با یکدیگر می باشد. امروزه توجه به نیازهای اساسی شهروندان و رفع مشکلات و معضلات شهری از جمله کاهش ناهنجاری ها و افزایش امنیت در فضاهای عمومی از مهمترین مسائلی است که می بایست همواره مورد توجه مسئولین و برنامه ریزان قرار گیرد. در همین زمینه و به طور مشخص، پارک های تفریحی - ورزشی و ایستگاه های تندرستی

مستقر در آن ها به عنوان یکی از اجزای مهم بدنه شهری، بنابر ویژگی های سیستمی و نظامند مکانیابی، نوع طراحی، دسترسی، روشنایی، ساخت جمعیتی و غیره می تواند در القا یا عدم القای حس امنیت بسیار موثر واقع شوند. در این میان تجمع افراد معتمد و بزهکار و درگیری بین آن ها در محیط ایستگاه های تندرستی مستقر در پارک ها، خلوت شدن محسوس ایستگاه های تندرستی در ساعاتی خاص از شبانه روز و عدم روشنایی کافی اینگونه فضاها به ویژه در شب هنگام از جمله موارد تهدید کننده امنیت شهروندان در استفاده از ایستگاه های تندرستی موجود در پارک های تفریحی- ورزشی به شمار می آیند. بنابراین با عنایت به اهمیت برقراری امنیت محیطی در ایستگاه های تندرستی، می توان به احداث ایستگاه پلیس، برقراری گشت های سیار نیروی انتظامی، نصب دوربین های مدار بسته و تامین روشنایی مناسب در ساعات مختلف شبانه روز در مجاورت اینگونه فضاها به منظور پیشگیری، مهار و کاهش جرایم احتمالی اقدام نمود. همچنین لازم به ذکر است افرادی که در ایستگاه های تندرستی موجود در پارک ها شرکت می کنند، شامل شهروندان و مربیانی می باشند که به عنوان دو گروه از ذینفعان سازمان ورزش شهرداری ها محسوب می شوند. از بین این ذینفعان مهمترین نیروی انسانی که به عنوان پشتیبان عملیاتی این سازمان در اداره ایستگاه های تندرستی مطرح می باشند، مربیان مجربی هستند که می بایست در اینگونه فضاها به کار گرفته شوند، زیرا یکی از راه هایی که می تواند به سلامت کاربران کمک نماید، بکارگیری مربیان ورزشی متخصص و مجرب در

فعالیت‌های بدنی در میان اقشار مختلف مردم به شمار آید. در همین راستا کارشناسان، بسط و توسعه ورزش همگانی از طریق در اختیار گذاردن امکانات و تجهیزات ورزشی بدون محدودیت زمان برای عموم مردم و به صورت رایگان را از جمله محاسن نصب مبلمان ورزشی در پارک‌های تفریحی-ورزشی عنوان می‌کنند که به شرط استفاده درست و آموزش صحیح به بالا رفتن سطح سلامت عمومی و نشاط جامعه منجر می‌شود. اما با نگاهی کارشناسانه به این دستگاه‌ها، زیان‌های بسیاری در کنار فواید آن مشاهده می‌شود، که زمینه اصلی ایجاد این مشکلات، عدم نظرخواهی در مورد مکانیابی، نوع دستگاه، نحوه چیدمان و ... از کارشناسان ورزشی و نصب این وسایل به وسیله اداره‌های زیباسازی بدون هماهنگی با اداره‌های ورزش و مدیریت مربوطه است. این در حالی است که اگر چه استفاده از مبلمان ورزشی موجود در پارک‌ها امری قابل قبول محسوب می‌شود، اما رعایت استانداردهای علمی و فنی در طراحی و ساخت آن‌ها از اهمیت بیشتری برخوردار است، زیرا در صورت رعایت نکردن این استانداردها و با توجه به اصول برنامه‌های ورزشی سلامت محور، مبلمان ورزشی موجود در پارک‌ها به تجدید نظر نیاز خواهند داشت و در غیر این صورت، استفاده از این تجهیزات می‌تواند به خصوص برای سالمندان و افرادی با مشکلات جسمی خطرناک باشد. در همین راستا تمرین‌های هوازی (مانند: دوچرخه و یا راهپیمایی)، تمرین‌های تقویت عضلات، انعطاف‌پذیری مفاصل و تمرینات تعادلی چهار جز مهم در برنامه‌های ورزشی سلامت محور پارک‌ها محسوب می‌شوند که مبلمان ورزشی موجود در اینگونه فضاها نیز باید بر این

ایستگاه‌های تندرستی است تا با راهنمایی و دادن اطلاعات مفید به افراد، راه اندازی ورزش‌های صبحگاهی و عصرگاهی در غالب ایستگاه‌های تندرستی و جداسازی برنامه‌های تمرینی کودکان و میانسالان از یکدیگر در اینگونه فضاها گام موثری در ترویج ورزش و ارتقای سطح سلامت جامعه برداشته شود. علاوه بر این برپایی ایستگاه‌های تندرستی خانوادگی نیز می‌تواند عامل بسیاری مهمی در راستای جلب رضایت اجتماعی شهروندان و افزایش جذابیت ایستگاه‌های تندرستی باشد تا با برنامه ریزی و توجیه مزایای ایستگاه‌های تندرستی خانوادگی گام‌های موثرتری در جهت گسترش ورزش همگانی برداشته شود. همچنین مسقف بودن ایستگاه‌های تندرستی نیز دارای اهمیت خاصی می‌باشد، زیرا وجود یک سقف کاذب تا حد زیادی به استانداردسازی ایستگاه‌های تندرستی می‌افزاید زیرا از برف و باران و یا آفتاب شدید و بسیاری از عوامل محیطی مزاحم دیگر نیز جلوگیری می‌نماید.

بنابراین با توجه به آنچه تا کنون بیان گردید، به نظر می‌رسد جنبه مهمی که موجب افزایش گرایش شهروندان به فعالیت‌های بدنی می‌شود، وجود امکانات و زیرساخت‌های مناسب و توسعه یافته ورزش همگانی در سطح شهرها می‌باشد که در این میان پارک‌های تفریحی-ورزشی ارتباط نزدیکی با فعالیت‌های بدنی شهروندان دارند، به طوری که در مناطق مختلف شهری به خصوص نواحی کم درآمد با توجه به آنکه مردم آزادی کمتری برای پرداخت هزینه تسهیلات دارند، امکانات و تجهیزات ورزشی موجود در پارک‌ها و فضاهای عمومی می‌توانند یک استراتژی با ارزش برای افزایش سطح

- زنگی آبادی، علی؛ تاجیک، زینب و غلامی، یونس (۱۳۸۸). *تحلیل پراکنش فضایی مبلمان ورزشی در پارک های شهری و تاثیر آن بر رضایت و استقبال شهروندان* (مطالعه موردی: شهر اصفهان)، فصلنامه جغرافیا و مطالعات محیطی گروه جغرافیا، سال اول، پیش شماره ۲، صص ۳۴-۱۵.
- طبری کوچکسرای، سعید؛ لقایی، حسن علی؛ و حسینی، محسن (۱۳۹۱). *ارزیابی پارک های شهری قائمشهر و بهینه سازی قابلیت استفاده آن ها برای شهروندان*، فصلنامه آمایش محیط، شماره ۱۹، صص ۷۵-۹۸.
- عظیم زاده، سید مرتضی؛ و گوهررستمی، حمیدرضا (۱۳۸۸). *عوامل مؤثر در توسعه ورزش همگانی در پارک ها از دیدگاه مربیان و با تاکید بر ایستگاه های تندرستی*، اولین همایش ملی تبیین راهبردی ورزش تربیت بدنی و تفریحات سالم، اصفهان، صص ۱-۴.
- قدرت نما، اکبر؛ و حیدری نژاد، صدیقه (۱۳۹۰). *بررسی وضعیت امکانات و تجهیزات فضاهای تفریحی- ورزشی شهر شیراز*، اولین همایش ملی دستاوردهای جدید علمی در توسعه ورزش و تربیت بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرگان، صص ۲۸۵-۲۹۱.
- گوهررستمی، حمیدرضا؛ عظیم زاده، سید مرتضی؛ و امیری، مجتبی (۱۳۸۹). *بررسی ارتباط بین کیفیت خدمات و رضایت مندی شرکت کنندگان در ایستگاه های تندرستی پارک های شهر تهران*، دومین همایش ملی توسعه ورزش شهروندی، تهران، صص ۱-۳.
- محمدی مجد، الهام (۱۳۹۱). *استاندارد وسایل ورزشی پارک ها رعایت نمی شوند*، روزنامه تهران پایتخت ایران، سال نوزدهم، شماره ۵۲۹۸، چهارشنبه ۲۵ بهمن ماه، صص ۲.
- محمدی، مریم؛ صادقی، حیدر؛ شریف، پونه؛ احمدی، فاطمه؛ و قوام بختیار، رزا (۱۳۹۰).
- اساس طراحی و نصب شوند. این در حالی است که بیشتر تجهیزات ورزشی موجود در پارک ها به دلیل آنکه در آن ها به جنسیت متفاوت کاربران، تناسب جثه ای آن ها، آمادگی جسمانی پایه ای و ایمنی لازم توجه نشده است، استاندارد نبوده و نمی توان از آن ها برای ارتقای آمادگی بدنی سود برد. از طرفی ناآشنایی کاربران با روش صحیح استفاده از دستگاه ها، عدم وجود آموزش لازم و نداشتن تناسب جسمی با این وسایل از جمله مشکلاتی است که در زمان استفاده از این تجهیزات به وضوح قابل مشاهده می باشد. بنابراین مبلمان ورزشی، نیازمند برنامه ریزی و طراحی بسیار دقیقی می باشد که به طور کامل می بایست تحت نظر متخصصین امر مطالعه، اندام سنجی، طراحی و ساخته شوند. در همین راستا مهمترین ارکان طراحی و ساخت مبلمان ورزشی مورد استفاده در پارک های تفریحی- ورزشی را می توان شامل مواردی همچون رعایت استاندارد و ایمنی، توجه به فرم ظاهری، توجه به برخورداری از عملکرد مطلوب و به موازات موارد مذکور سازماندهی و گسترش فعالیت های ایستگاه های تندرستی مستقر در پارک های تفریحی- ورزشی دانست.

منابع

- بهزادفر، مصطفی (۱۳۸۵). *تحقیق پندیری پیشنهادات فضای سبز، تفریحی و ورزشی طرح های جامع و ساماندهی تهران و شاخص مصوبات کمیسیون ماده پنج*، اولین همایش ملی شهر و ورزش، تهران، صص ۱-۴۶.
- پورابوطالب، محمد (۱۳۸۵). *ورزش و مبلمان شهری*، اولین همایش ملی شهر و ورزش، تهران، صص ۱-۱۱.

- Annual Comparative Study Conference In Tokyo, Japan.
- Harte, J.L., & Eifert, G.H (2000). *The Effects Of Running, Environment And Attentional Focus On Athletes Catecholamine And Cortisol Levels And Mood*, *Psychophysiology*, 32(15): 49-54.
 - Liui, C (2008). *Analysis Of Service Quality, Customer Satisfaction And Customer Loyalty Of Commercial Swim Clubs In Taiwan*, Dissertation, Alabama University.
 - Pretty, J., Griffin, M., Sellens, M., & Pretty, C (2003). *Green Exercise: Complementary Roles Of Nature, Exercise And Diet In Physical And Emotional Well-Being And Implications For Public Health Policy*, University Of Essex.
 - Renee, I.w (2007). *Active Recreation In Parks: Can Park Design And Facilities Promote Use And Physical Activity?*, Portland State University.
 - Ariane, L., Andrew, J., Deborah, A., & Cohen, M.D (2005). *The Significance Of Parks To Physical Activity And Public Health: A Conceptual Model*, *American Journal Of Preventive Medicine*, 28(2): 159-168.
 - Tester, J.M (2009). *The Built Environment: Designing Communities To Promote Physical Activity In Children*, *Pediatrics* 123(5): 1591-1598.
 - Veitch, J., Ball, K., Crawford, D., Abbott, G.R., & Salmon, J (2012). *Park Improvements And Park Activity-A Natural Experiment*, *American Journal Of Preventive Medicine*, 42(6): 616-619.
 - توصیف میزان رضایت مندی و استقبال شهروندان از مبلمان ورزشی فضای باز، اولین همایش ملی تفریحات ورزشی، سازمان ورزش شهرداری تهران، صص ۱-۴.
 - مطالعات تفصیلی توسعه ورزش همگانی و تفریحی (۱۳۸۱). تهران، انتشارات سازمان تربیت بدنی جمهوری اسلامی ایران.
 - معقول، محمدامین؛ شریفیان، اسماعیل؛ و سلطانی نژاد، سلمان (۱۳۹۰). *ارزیابی وضعیت شاخص های مطلوبیت ایستگاه های تندرستی از دیدگاه شهروندان، ششمین همایش ملی دانشجویان تربیت بدنی و علوم ورزشی ایران، پژوهشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، صص ۱-۱۰.*
 - Barros Andreff, W (1994). *The Economic Of Sport In Europe, Financing And Economic Impact*, 21 Informal Of European Sport Ministers, Strasburg: Council Of Europe.
 - Barros, C.P., & Szymanski, I (2000). *Transatlantic Sport*, Conference Held In Lisbon.
 - Carvalho Vieira, M., Sperandei, S., Reis, A., da Silva, C., & Gonçalves, T (2013). *An analysis of the suitability of public spaces to physical activity practice in Rio de Janeiro, Brazil*, *Preventive Medicine*, 57(3): 198-200.
 - Duncan, M., & Mummery, K (2005). *Psychosocial And Environmental Factors Associated With Physical Activity Among City Dwellers In Regional Queensland*, *Preventive Medicine*, 40(4): 363-372.
 - Ehsani, M., Hardman, K., & Carroll, B (1996). *A Comparative Study Of Leisure Constraint Factors On The Sporting Activity English And Iranian Students*,

The Criteria to Design Sports Furniture in Sports –based Theme Parks Atefeh Azimi Delarestaghi¹, Ali Mohammad Safania^{2*}, Adeleh Azimi Delarestaghi³

Received: Jan 02, 2015

Accepted: Apr 20, 2015

Abstract

Objective: The purpose of the present study was to examine the criteria to design the sports furniture in sports-based theme parks through the attitudes of sport management faculty members all over Iran.

Methodology: The research method was survey. Data collection was through field study. Statistical population included all the faculty members of the state universities in the fields of sport management who had at least assistant professor degree (N =75). According to Morgan's table, the 60 faculty members were selected randomly as sample. The instrument was a structured questionnaire sent by e-mail to the sample. Validity was confirmed by faculty members. Reliability was reported $\alpha = 0.99$. For data analysis, descriptive statistics (frequency, minimum, maximum, mean, standard deviation) and inferential statistics (Kolmogorov-Smirnov test, one-sample t-test) were done.

Results: According to faculty members' attitudes, all the criteria significantly influenced the sports furniture of sports-based theme parks ($p < 0.05$) (security: $M = 10.13$, appearance: $M = 8.89$, function: $M = 8.56$, and health stations: $M = 6.61$).

Conclusion: Sports Furniture of public places like sports-based theme parks proves the urban practitioners' attention to sport. Sports Furniture of sports-based theme parks develops citizen sport, and motivates people to use them. They are welcomed by people due to being accessible and free besides.

Keywords: Sport, Sports Furniture, Sports-based theme park.

1. M.A. in Sport Management, Islamic Azad University, Ayatollah Amoli Branch, Department of Physical Education and Sports Science, Amol

2. Professor of Sport Management, Islamic Azad University, Ayatollah Amoli Branch, Department of Physical Education and Sports Science, Amol

3. Ph.D. candidate in Sport Management, Shomal University, Amol.

*Email: atf.azimi@yahoo.com